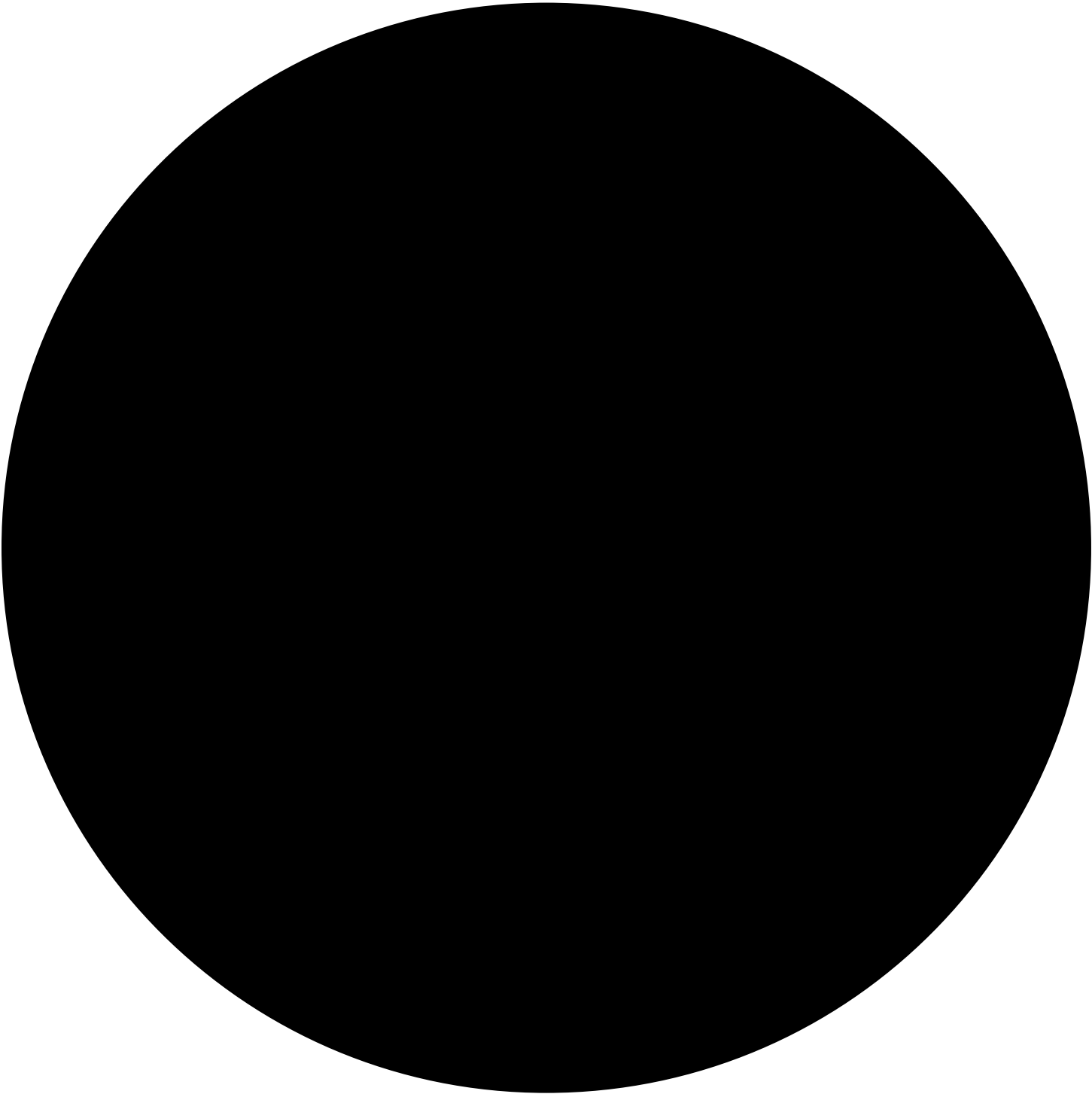

INBERTSIORIK GABE, ANBIZIO HANDIKO HELBURUAK DESIOAK BESTERIK EZ DIRA

Posted on 11/06/2015 by Naider

Europak ezartzen dituen helburuak izugarri asmo handikoak dira. Oso modu sintetikoan (i) berrikuntzan eta ezagutzan oinarritutako ekonomia global lehiakorra sortzea. (ii) Ingurumenean eragin txikiagoa izango duen hazkundea sustatzea, baliabideak eta materialak aurreztuz eta karbonorik isuri gabe eta (iii) gizarte sistema inklusiboago bat artikulatzea, kalitatezko lanpostuekin eta pertsona guztien aukera-berdintasunarekin ([Europa 2020 Estrategia](#)); “galtzerdiari buelta eman”, ez duzu uste?

Hala ere, benetako lehentasunak, herritarrek argien hautematen dituztenak, oso beste norabide batean doazela dirudi: oinarritzko zerbitzuak zalantzan jartzen dituen defizit publikoaren kontrol zorrotza. hezkuntza eta kalitatezko osasun-laguntza europar askorentzat, bankuak salbatzeko ahalegin izugarria ekonomia errealdaren kaltetan eta egitura-erreforma anitz eta behin eta berriro merkatuak malguagoak eta arrazionalizatzeko, eta bereziki lan-merkatua, European langabeziaren datuak jasangaitzak aurkezten dituenak. . Hori guztia, ekonomia kapitalistaren zutabeei eustea lortzen badugu, behar bezala funtzionatzen badugu, aspaldian itxaroten den hazkunde ekonomikoaren bidera itzuliko gaituela esanez, zeinetan erraz lortuko diren helburu handiak lortzea. ezarri dugu.

Egile askok beldur duten bezala ([ikus Mariana Mazzucato, hemen](#)), ordea, merkatuen funtzionamendua bakarrik ez da nahikoa izango. Ez zen 2008ko depresio handian sartu baino lehen, hein handi batean haien hondamendiaren ondorio, eta are gutxiago orain ekoizpen sistema eraldatzeko, jasangarritasunerako eta gizarteratzeko erronka berberei aurre egiten jarraitzen diegun, baina guk agortuta daude, ideia askorik gabe eta krisiak baliabiderik gabe utzi gaitu.

Europak sinesgarri izaten jarraitu nahi badu, iritsi da egiaren unea, letra larriz idatzitako politikaren unea, zeinetan lortutako ikuspegia lerrokatzea beharrezkoa den, gaur egun oso baliozkoa izaten jarraitzen duena, sektore publikoaren misioarekin. oso bat eta, oso bereziki, eskura jartzen ditugun baliabide ekonomiko, instituzional eta giza baliabideekin.

Europako politikaren misioa ezin da jarraitu merkatuen lehiakortasuna errazteko erregulazioan zentratzen, ingurumen- eta beste mota bateko kanpo-eraginkortasun ugarien ondorioz sortzen dituzten eraginkortasun hutsegite nabariak baino adabakiak jartzeko esku-hartzeetara mugatuz. , informazio falta, garrantzi estrategikoko ondasun publikoen presentzia eta beste baldintzatzaile asko. Gero eta argiago dago Europako politikaren erronka handiak ez direla gaindituko merkatu ekonomiaren funtzionamendua erraztuz soilik, **sektore publikoak zuzenean eta modu aktiboagoan parte hartu behar du interakzio gune berriak sustatzen , berrietan. agente pribatuak bakarrik diseinatu eta funtzionatu ezin dituzten merkatuak eraginkortasunez eta behar den denbora-premiarekin.**

Merkatu berri hauek erronka handiak dakartzan binomio bikoitz bati lotuta daude: (i) klima aldaketa eta energia, alde batetik, zeinetan ezagutzen dugun planetako bizitzaren etorkizuna jokoan dagoen, eta, bestetik (ii) gero eta zahartzen ari den biztanleria eta gizarte polarizatuago baterako planteamendu erradikal berriak behar dituzten pertsonen osasuna eta ongizatea. Koherentea izateko, Europak bere ekoizpen-sistemaren eraldaketa bi bikoteetara bideratu behar du, erronkei aurre egiteko beharrezkoak izango diren pentsatzeko, jarduteko eta egiteko moduko aurrerapen zientifiko eta teknologiko garrantzitsuak eta berrikuntza-eskakizunak. (energia berriztagarriak eta jasangarriak, ekoizpen garbia egiteko modu berriak, garraio-sistemaren eraldaketa, bioteknologia...) lortutako hazkunde adimentsu eta integratzailearen benetako katalizatzaile gisa aktibatzen dira.

Proposatzen den misio berri eta titaniko honetan, sektore publikoak **batez ere "merkatuaren funtzionamenduaren bermatzaile" izatetik "merkatuen sustatzaile aktibo" izatera pasatu beharko du** . Horretarako, instituzio- eta antolakuntza-biringeniaritza prozesu osoa beharko da, politika aktiboagoak eta zuzenduagoak sustatzeko, transbertsalagoak, hobeto koordinatuak eta epe luzerako ikuspegi handiagoa dutenak, bide berriak sortzeko eta ekimen pribatuarekin oso estuan lan egiteko balio dutenak. .

Eta hori ezinezkoa da administrazio publiko osoaren inbertsio publiko zehatzago eta nabarmen handiagoa izan gabe, Europako ekonomia osoa bere bultzadarekin batera eramateko gai dena. Argi dago egin daitekeela eta Europak bere finantza sistemaren berrantolaketa finantzatzeko erabili duen abiadura eta eraginkortasunaren adibidea dugu, aldaketa instituzional oso sakonekin eta funts publikoen kopuru imajinaezinekin. Baina hori gerta dadin, konbentzimendu handia eta lidergo handia behar dira.

["Juncker Plan"](#) izenekoa, zalantzarik gabe, norabide onean dagoen ekimena da , baina litekeena da merkatutik gehiegi itxarotea (15 euro pribatu finantzaketa publikoko euro bakoitzeko) eta ez da nahikoa Europak behar duen ekonomia, gizarte eta ingurumen eraldaketa handiari aurre egiteko. **Eta funtsik gabe, planak eta desio politik ez dira kimera zirraragarri izatetik pasatzen.**

Honekin batera doan irudia [Paul Nasca](#) helbidean da: [Flickr](#)

There are no comments yet.